

Dediler

– Ahmet Akkoyun · 01 Kasım 2009

Mevla'm kelâm verdi dile kavuştuk
Al götür gölgeni sürü dediler
Bir türlü bitmeyen yola kavuştuk
Dünya imtihandır yürü dediler

Dilsizdik dil olduk dili bilene
Beş vakit bükülen beli bilene
Yaşarken nefsinin ölü bilene
Ya ol ya da sen de çürü dediler

Sabır terkinin kimdedir aş
Kimdeydi kırk günde nedamet yaş
Kim kırdı gül için ağzından diş
Bilirsen bu sana soru dediler

Ateşler içinde soğudu buzum
Yolların üstünden savruldu tozum
Gönül sofrasında aşk oldu tuzum
Pirinç tanesinden iri dediler

Tebdil-i mekândı nefsi asayiş
Sigâ'ya çektikçe arttı nümâyiş
Dedim ki hay bre nice alâyiş
Alnından süzölsün teri dediler

Hangi iğne ile günah dikilir,
Ne zaman Kıyamet pimi çekilir
Direksiz köprüye neler ekilir
Görür mü gözünün feri dediler

Himmet pınarının değerse yeli,
Deliyle velinin bir olur dili
Açılır gözünde mâ'nânın tülü
Her şeyde bulursun Bir'i dediler

Dilinden kalbine inmeli nidâ
Ve be ve ben dersin Kur'ana gedâ
Yetmiş bin alem ki bir güle fedâ
O dur Kainâtın dürrü dediler

Aşkın evsafını yaratan Allah
Kulunu kusursuz donatan Allah
"Kün" sesiyle arzı yürüten Allah
Kuldan geri kalmaz deri dediler

Cahile meyletme âlimi gözet
Üç kere düşünüp bir kere söz et
Gal-u belâdaki ahdini öz et
Ve Hakk yoldan dönme geri dediler

Makberi mahlası mâ'nâca ağır
Her nefes aldıkça yanmalı bağır
Anlamaz göz ile kalpleri sağır
Tevhittir lisânın eri dediler

Makberî31/10/2009.....23:15...İst